

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Op hiertens suck oc graad vær rede

Citation: Bording, Anders: "Op hiertens suck oc graad vær rede", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid119375.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

|x

159. Kiærligheds Bestandig Længsel Vdi en Liden pastorelle oc Hiurde viise forblommede viis vdført vdi huilchen *Lucidor* saa høyligen klager offver sin modstridige Skæffne at hand iche maa være hos sin deiligste oc Kiæreste *Chryssillis* alle Troelschende lengselbunden Hierter til forlystelse vdi deris Kierligheds fengsel korteligen sammenschreffven.

|x

1.

Op hiertens suck oc graad vær rede,
Op alt det som til sorgen hør!
Op op [oc] hjælper mig at græde,
For min *Crysilis*, som sig bør,

|x

2.

Naar ieg den morgenstund bisinder
Der ieg dig sidst for Øyen saa
Saa strid[e] mig paa kinden rinder
For dig de salte Taare da.

|x

3.

Huor mangen gang med øyen vaade
Gaf ieg god nat kom dog igen
Huor mangen Such vi fældet Baade
Mig førde dog min schefne hen.

|x

4.

Hos dig at blifve var min glæde
Oc anden [ey] var min attraa
Nu maa ieg her i vilden heede
Hos *Oceanen* eene gaa.

|x

5.

For vilden djur er marchen øde
Her nærer ingen hyrde sig
For Nagtergalens sang hin søde
Hør jeg om natten ugle schrig.

|X

6.

For Lyst oc leeg mig schulde fryde
For min *Crycillis* artig sang
Maa jeg bedrøffved stedse lyde
Paa [Tritons] strenge knur och klang.

|X

7.

Dend gandsche lange dag til ende
Anfechter mig *Melancholie*
Alt huis jeg tager mig til hende
Er ichun idel *Fantasie*.

|X

8.

Hvad jeg om dagen her maa lide
ved himmels høie firmament
Hvad jeg udstaar om nattetide
Er dig, o *Luna*, best bekjent.

265

|X

9.

Naar *Morpheus* mig med søffnens schaale
Tildricher dog det scheer ei tiit
Mig siunis da med dig at tale
Oc ald min sorrig at være qvit.

|X

10.

Da klager jeg och aabenbarer
For dig mit gandsche hjertis grund
aff ynchsomhed du iche spare[r]
For mig din *Nectars* søde mund.

|X

11.

Da kysser jeg och venlig fauffner
Da dantzer jeg med dig omkring
Men naar jeg pludselig opvaagner
Seer jeg ichun slet mørche ting.

|X

12.

Da [s]auffner jeg de grønne lunde
Hvor jeg dig kyste tusind gang
Der vi hin anden ofte funde

Der dagen var aff heede trang.

|X

13.

Der du mig plejed krants at gjøre
Aff rosen och aff hjertens fryd
Der jeg med dig var vant at høre
Paa fuglens lifflig sang och liud.

|X

14.

Hvo schulle ô *Chrysilen* være
De schjønne krandsis Ejermand
Din *Lucidor* dem schulle bære
Af lengsel dør i fremmed land.

|X

15.

Forlefflet oc med røde kinder
Aurora deylig komme kand
Men blægner snart oc slet forsuinder
Af lengsel til den gamle Mand.

|X

16.

At jeg saa iammerlig forsuinder
Det gjør min lengsels haarde væ
At ieg er mauffr oc bleg om kinder
Det gjør attra, min ven at see.

|X

17.

Naar *Phæbus* jorden vil optende,
Af tyche schy da regner vand,
Men *Amor* vil mig slet opbrende,
Ey graad ey taar det hindre kand.

|X

18.

Ja effter regn sees solens lue,
Men ieg maa daglig haffv u-ro
Maa stedse sørge dog ey schue
Min ven, oc ey hos hende boe.

|X

19.

Apollo dig med søden stemme
Sampt de Gudinder tre gang tre
Er ieg tiltungen at forlemme

Oc Siunge om min venniste.

|X

20.

Min gode pi[b'] ey meere klinger

Om *Aga[nip]* oc *Helicon*

Alt det ieg hende der tiltvinger

Er dog *Chrysillis* Thon.

|X

21.

O *Titan* alle stiærners Herre,
Skynd dig at tiden Hastig gaar,
En time mig en dag mon være,
En dag fast lenger end et Aar.

|X

22.

O strænge schæffne lad dig bede,
Giør mig en gang fra sorgen fri,
Huorleng vilt du mig omleede
Saa mangel vildsom vey oc stie.

266

|X

23.

Vlysses reist i vinter tyffve
Fant dog *Penelope* sin ven
O schulle det end længer bliffve
Førde ieg dog *Chrysille* hiem.

|X

24.

Før schal huad atlas har at bære
Til Jorden falde schal du see
Med ild schal vand i venschab være
Før ieg schal glemme *Chrysille*.

|X

25.

Men huad vil ieg mig arme klage
Hvi raaber ieg hun hører ey
Min vngdoms tid som strømmen fage
Forgæffvis flyder hen sin vey.

|X

26.

Den Traad lachesis hun [mig] Spinder
Af tidens hør paa dødsens Teen
oc Atropos paa Teenen vinder,
Skær af o Clotho vær ey seen.

|X

27.

Her vil Jeg i den sorte heede
Mig sørge self til døde slet
Her vil Jeg mig en graf beræde
Oc gjøre dødsens schaale ret.

|X

28.

Dog schal du først til hende føre,
Mit klage-rnaal o *Borea!*
Det sidste ord som ieg schal gjøre
Er *Chrysilis* sig hende saa.

|X

29.

Saa sandt som Solen Jorden tører
Saa sandt som Jld gjør varm oc heed
Saa sandt *Chrysille* mig paafører
Dend grumme Skæfne streng oc led.

|X

30.

Der effter schal ald verden sige
Sampt alle Nympher huer oc en
Tach være den som for sin pige
Sig giffver saa i døden hen.